

stærkt kritiserede Kul, henvendte sig til Regeringen i Anledning af den truende Brændselssituation og udtrykte den største Ængstelse for den kommende Tid. Jeg siger her til Industriraadets Henvendelse til Indenrigsministeren i Juni 1920 om Nedsættelsen af en Brændselskommission. Det hedder i denne Henvendelse: „Ingen Sinde under de af Verdenskrigen skabte Situationer har Spørgsmaalet om Landets Forsyning med de nødvendige Brændselsmidler udefra ligget vanskeligere end nu. Det vil være unødvendigt at trække Linierne op for, hvor fortvivlede Udsigterne er til at faa tilført Landet det nødtørftigste Brændsel udefra. Selv om de større Forbrugergrupper, herunder Industrien, naturligvis vil bestræbe sig for i videst Udstrækning at efterkomme Statens Kulfordelingsudvalgs Henstilling om at foretage betydelige oversøiske Indkøb af Kul, tør man dog ikke, bl. a. som Følge af Tonnageknaphed, regne med at faa alle de indkøbte Partier frem.“ Altsaa paa saa sent et Tidspunkt saa Industriraadet saa alvorligt paa Forholdene, ja saa oven i Købet saaledes paa det, at man mente i den kommende Tid at maatte regne med Tonnagevanskeligheder ved at faa de indkøbte Kvanta frem. Det er klart, at en saa indtrængende Henvendelse fra sagkyndig Side maatte opfordre Regeringen til at yde det mest mulige for at redde Brændselssituationen, og jeg skulde tro, at det ærede Medlem, om han havde staaet paa min Plads, ikke vilde have siddet en saadan Henvendelse overhørig. Han havde sikkert lige saa lidt som jeg villet modsætte sig Statsbanernes Kulindkøb under de daværende Forhold. Det ærede Medlem synes uretfærdig i sin Kritik ogsaa derigennem, at han, samtidig med at han retter en meget skarp Kritik imod disse Indkøb fra Statsbanernes Side, holder sin Haand over og undskylder de store Indkøb af Raavarer til meget høje Priser fra visse industrielle Virksomheders Side, Indkøb, som har bragt disse Virksomheder Tab paa mange Millioner. Jeg maa maaske have Lov til at citere lidt af det ærede Medlems Tale — det findes paa Spalte 492 i Rigsdagstidenden. Han siger her om disse industrielle Virksomheders Indkøb: „Ja, utvivlsomt fordi de har gjort for store Indkøb. Nu kan man sige, at dette skulde de have ladet være med; og det kan ogsaa være berettiget at sige det. Men jeg tror at turde hævde, at de allerfleste Virksomheder paa ingen Maade har forsynet sig med Raavarer for et Aar eller halvandet, men kun med saadanne Mæng-

der, som de normalt maatte regne skulde frem til de Markeder, som mange Virksomheder har til bestemte Tider. Man kan sige, at det er forkert, at de har turdet vove at købe til de meget høje Priser; man kan sige, at det er et Bevis for, at de har været for sangvinske. Alt sammen meget vel! Men hvordan tror man overhovedet, en Forretning bliver til noget, hvis ikke Ledelsen er sangvinsk? Og det er dog et Faktum, at vi har mangfoldige betydelige Virksomheder i dette Land, Virksomheder, som netop er et Bevis for, at man ikke med Rette kan sige til vor Industri: I maa dygtiggøre jer. Selvfølgelig kan man altid sige, at hvor dygtig en Mand end er, kan han blive endnu mere dygtig; men jeg kan ikke se rettere end, at jeg har Lov til at hævde, at vor Industri i mange Henseender har en meget smuk Stilling, endda saa smuk, at den paa visse Omraader er førende. Jeg skal saaledes henvise til Aarhus Oliefabrik, som har meget store Virksomheder, eller dog har haft det, baade i England, Tyskland og Rusland og jeg tror flere andre Lande. Men ogsaa denne Virksomhed er trods en glimrende Ledelse saaledes stillet, at dens Reserver er gaaet med.“ Jeg underkender saare langt fra disse Udtalelser af det ærede Medlem. Ogsaa jeg erkender, at vi i vort Land har en Række store industrielle Virksomheder, ledede af fremragende dygtige Forretningsfolk. Men Forholdet er jo det, at en Række af disse Virksomheder ikke har været tilstrækkelig fremsynede eller vidtskuende nok til at kunne se ind i Fremtiden og vurdere Forholdene og netop derfor har gjort meget store Indkøb til overordentlig høje Priser. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer af det, jeg citerede, fik Indtrykket af, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard bebrejder dem dette. Nej, tværtimod, det ærede Medlem holder Haanden over dem og fremhæver deres Dygtighed, siger, at de har maaske være for sangvinske; men hvordan kommer man frem her i Verden, hvis man ikke har Vovemod, hvis man ikke er noget sangvinsk? Jeg erkender ganske Berettigelsen af disse Udtalelser, men naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard stiller sig saaledes overfor store industrielle Virksomheder, ledede af fremragende dygtige Forretningsmænd, synes det mig noget ejendommeligt, at han stiller sig paa lige det modsatte Standpunkt overfor Statsbanerne, som ogsaa købte store Beholdninger til høje Priser, fordi man, lige saa lidt som disse fremragende Forretningsfolk, var i Stand til at se ind i Fremtiden og vurdere Forholdene, saaledes som de er blevet.